

The background of the image is a photograph of a forest path. The path is covered with fallen autumn leaves in shades of orange, red, and yellow. In the background, there are tall trees with dense foliage, and a large, dark tree trunk is visible on the right side. The overall atmosphere is warm and autumnal.

TIKV

PODZIM 2017

Slovo úvodem

Milí čtenáři,

prázdniny, jak už bývá jejich zvykem, utekly jako voda a já vás opět zdravím v novém školním roce. Věřím, že jste se všichni nemohli dočkat, až zase usednete do lavic a budete moci poslouchat poutavé výklady učitelů. Jestli tomu tak opravdu je, tak držím palce, ať vám toto nadšení a optimismus vydrží co nejdéle. Zvláště primánům a prvákům přeji, aby se v novém prostředí brzy zabydleli. Ti, co už jsou zde jako doma, mají (alespoň zčásti) vyhráno.

Přeji příjemné čtení.

Jménem celé redakce,

Štěpi

Obsah

Slovo úvodem.....	1
Anketa s primány	2
Exkurze do Moravské zemské knihovny	2
Jak bylo na Slovensku?	3
Čtení pomáhá – předejte radost z přečtené knihy dál.....	4
Filmová rubrika	4
Knižní rubrika	5
Zajímavá místa	6
Zajímavé zvíře.....	7
Práce v Tišnovské televizi.....	8
Festival Tišnov v pohybu	9
Na slovíčko s... ..	10
Zpravodaj z USA.....	12
Kam s TiGy?	15
Tvůrčí koutek	17
Inzerce	18
Rudolfovy rady do života	19
Myšlenky studenta ve školní jídelně	20
Perličky.....	20

Anketa s primány

Každý rok k nám přicházejí noví prváci a primáni. Musí si zvyknout na novou školu a na nové spolužáky. Primáni to mají o to těžší, že jsou na škole nejmladší a přišli do úplně nového prostředí. Abychom se my o nich, ale možná i oni sami o sobě něco dozvěděli, připravila jsme si pro ně pár otázek. Co odpověděli?

Říkají o sobě, že mají ve třídě velice dobrý kolektiv. Největší strach mají z občanské výchovy a fyziky, protože tyto dva předměty neměli na základní škole. Velká většina třídy dojíždí do školy buď vlakem, nebo autobusem. Ve svém volném čase nejraději sportují, kreslí, chodí ven s kamarády a hrají počítačové hry. Sotva nám začal školní rok, půlka primy by si nejraději ještě o měsíc prázdniny prodloužila. Celé primě ve školní jídelně chutná. Přidali by ale dvě jídla, palačinky a čínské nudle. Nejraději by do školy doletěli. Primány nejvíce zaujala jídelna a otevírání dveří na čip. Na škole si cení i její polohu na kopci, protože když spěchají na vlak, tak běží z kopce.

Na otázku, s jakou hračkou si hrál pan profesor Trojánek (třídní), když byl malý, odpověděla i paní profesorka Chalupová Veličková, která si myslí, že si hrál se žlutou kachničkou. Většina primánů má za to, že si hrál s autíčkem, míčem či vláčkem, ale někteří ho podezřívají, že to musel být globus nebo atlas světa. Jak to bylo doopravdy? Nikdo neví.

Barča

Exkurze do Moravské zemské knihovny

Mysleli byste si, že první týden ve škole vyžaduje sehnání spousty věcí a obecně podstoupení obtížné cesty zpátky do školní rutiny. Třetí ročníky však čekalo opravdové překvapení! Nikoho by totiž ani ve snu nenapadlo, že jim učitelé hned první týden zorganizují exkurzi do Moravské zemské knihovny.

Zarytí knihomolové se nemohli dočkat, ti ostatní normální byli rádi, že nemusí sedět v lavicích. Ovšem to, co přišlo, jakmile jsme překročili práh obrovské brněnské budovy, nečekal nikdo. Paní průvodkyně nás dokázala uspat pár prvními slovy. Ti stateční vydrželi a nepoddali se nutkání zdřímnout si v setmělé místnosti, ve které jsme sledovali video o historii knihovny, většina ale stejně zalomila a byla násilně vzbuzená až při odchodu na prohlídku.

Všechna patra knihovny jsme absolvovali v naprosté tichosti, nebo spíš tak potichu, jak jen to u nás bylo možné. Všichni návštěvníci zvedali překvapeně hlavy, když kolem nich produpalo skoro třicet párů nohou a rozeběhlo se mezi regály. V podstatě jsme za tento výlet byli rádi, ale nejtěšnější jsme byli asi ve chvíli, kdy jsme se ocitli před budovou. Nicméně návštěvu knihovny všem vřele doporučuji, jen jděte objevovat na vlastní pěst.

Rinuška



Jak bylo na Slovensku?

Spolupráce Gymnázia Tišnov a slovenského Gymnázia Vojtecha Mihálika v Seredi trvá již od roku 2008. Počáteční kontakty souvisely s průběhem mezinárodního multilaterálního projektu Comenius. Od této doby jsou každoročně realizovány akce v rámci partnerství. Jeden školní rok bývá organizována studentská výměna, druhý školní rok se většinou uskutečňuje vzájemná návštěva partnerských škol spojená se sportovním programem.

V letošním školním roce mají žáci obou partnerských škol možnost zúčastnit se další z řady žákovských výměn. 4.–5. 10. 2017 navštívilo 13 žáků Gymnázia Tišnov partnerskou školu na Slovensku. Na jaře naše gymnázium přivítá slovenské děti. Během akce jsou žáci ubytováni v hostitelských rodinách. Obě partnerské školy připraví vždy program návštěvy.



A jak vzpomínají na návštěvu Slovenska někteří z českých účastníků akce?

První část studentské výměny jsem si opravdu užila. Nervozita z toho, jaká bude rodina, u které noc přespím, se ukázala být zbytečná. Všichni byli moc milí. Ema, která přijede na jaře za mnou, mě pozvala na pizzu a poznala jsem i její kamarádky.

Sabina, kvarta

Se slečnou, u které jsem byla ubytovaná, jsme se byly podívat na sportovní hřiště v jejich vesnici (moje slovenská kamarádka nebyla přímo ze Seredi), potom jsme ještě s její spolužačkou a mou spolužačkou jely do Seredě na bowling, objednaly si pizzu a večer jsme se koukaly na film. Dozvěděla jsem se plno zajímavých věcí o její rodině a kamarádech. Moc se mi tam líbilo.

Anička, tercie

Bylo to super. Rodiny se o nás dobře postaraly a byly doopravdy milé. Je sice škoda, že to nebylo na více dní, ale příště určitě pojedu zas.

Tereza, tercie

V Seredi se mi moc líbilo. Měla jsem štěstí na moc fajn holku a celou její rodinu. Šly jsme ještě s několika dalšími účastnicemi výměnného pobytu na pizzu a dobře jsme si popovídaly. Výlet jsem si moc užila, jen mě mrzelo, že nebyl delší. Moc ráda pojedu i příště.

Katka, tercie

Škola v Seredi je o trochu méně zařízená než naše škola. Byli na mě velmi milí a laskaví. Příště bych ale raději jela autobusem.

Míša, tercié

V rodině Krivosudských se mi líbilo. Kluci mě provedli Dolnou Stredou a den jsme zakončili večeří v restauraci. Byli moc milí a přátelští. Celý program našeho pobytu se mi líbil, zejména výlet do Dolnej Krupej. Těším se na návštěvu žáků u nás.

Karolína, 1. A

Jsme rádi, že se realizací naší studentské výměny opět prohloubily osobní vazby s partnerským gymnáziem a se slovenským partnerským městem Seredí. Gymnázium Tišnov a SRP při gymnáziu Tišnov děkuje MěÚ Tišnov za dlouhodobou opakovanou finanční podporu spolupráce partnerských škol.

PhDr. Barbora Holubová, Gymnázium Tišnov,
příspěvková organizace

TIŠNOV

Čtení pomáhá – předejte radost z přečtené knihy dál

Toužíte po tom někomu pomoci? Není to nic těžkého! Na stránkách www.ctenipomaha.cz si vytvořte účet a pak už stačí mít u sebe knížku a chuť číst.

Knihy jsou rozděleny do kategorií podle věku čtenářů. Po každé přečtené knížce je třeba vyplnit jednoduchý pětiminutový testík o čtyřech otázkách a po jeho úspěšném vyplnění získáte 50,- kreditu, který pošlete jedné z 10 charit v nabídce. Výhodou je, že se zároveň připravujete k maturitě, protože seznam knih pro střední školy je zároveň seznamem maturitní četby. Ročně tak projekt rozdělí až 10 miliónů těm, kteří to potřebují, a to jen díky Vám, čtenářům.

A to není vše! Projekt Čtení pomáhá má i další aktivity, kterých se můžete zúčastnit. Například letos v únoru se pořádal knižní bazar, kde byla možnost vyměnit své staré knihy za jiné. Jinou možností nabízí soutěž Čtení s Albatrosem. Koná se každý měsíc a vyhrávají v ní ti, kteří přečtou nejvíce knížek a samozřejmě správně vyplní test.

Pája

Filmová rubrika

Tipy na Halloween

Halloween je za námi a sychravé počasí za oknem – člověk by si nemohl přát lepší náladu na nějaký pěkně strašidelný biják. Tady jsou mé čtyři filmové tipy pro Svátek zesnulých.

PSYCHO (1960)

Alfred Hitchcock je člověk, kterému (pokud jste to ještě neudělali) můžete poděkovat za většinu nočních můr, které vám kdy filmy způsobily. Byl to právě on, kdo vynalezl většinu postupů, jak děsit publikum. Psycho není jen výborný horor, ale i fascinující ukázka filmové řeči a hry s divákem. Navíc je i po téměř šedesáti letech stále dynamické, vtahující a napínavé.

CARRIE (1976)

Carrie působí mezi adaptacemi Stephana Kinga jako takový otloukánek. Nedočkala se sice věhlasu jako Vykoupení z věznice Shawshank či Osvícení, každopádně se jedná o zajímavý a napínavý horor, ve kterém se mimořádně šťastně protнула vypravěčská vynalézavost a přímočarost. Osobně bych si klidně dovolila Carrie srovnávat s nejlepšími filmy od Hitchcocka.

OSPALÁ DÍRA (1999)

Tam, kde většina hororových komedií servíruje pár kulturních odkazů a trochu černého humoru, umí Ospalá díra být vtipná i skutečně děsivá zároveň. Poctivý žánrový koktejl, který má navíc na své straně režisérův výtvarný cit, solidní detektivní zápletku a Johnnyho Deppa v nejlepší kondici.

SAW: HRA O PŘEŽITÍ (2004)

Saw je skvělý horor na jedno použití. Tahle nízkorozpočtová jatka totiž fungují navzdory díram ve scénáři a mohou vás na několik nocí připravit o spánek. Strach není racionální, a kde ve Hře o přežití selhává logika, tam nastupují skvěle vybudované „lekačky“. Doporučuji pustit si ten film o samotě v noci – pak vás pořádně chytí pod krkem.

Julyberda

Knižní rubrika

Watchmen: Strážci

Watchmen je společné dílo spisovatele Alana Moora a kreslíře Davea Gibbonse, publikované roku 1987 v nakladatelství DC comics. Jedná se komiksový román, který se těší mimořádné oblibě ze strany jak čtenářů, tak kritiků a který je považován za jeden z největších literárních počinů minulého století.

Na dramatickém pozadí studené války se odehrává detektivní příběh o skupině šesti stárnoucích superhrdinů, které se někdo snaží vyvraždit. Zatímco se snaží zjistit, kdo za tím stojí, zmizí nejmocnější z nich – doktor Manhattan. Jeho přítomnost dávala Spojeným státům strategickou výhodu nad Sovětským svazem a bez něj se zdá jaderná válka nevyhnutelná.

Tvůrci, kteří čerpali inspiraci mimo jiné z románů George Orwella, představují jednotlivé postavy Strážců jako obyčejné lidské bytosti s jejich přednostmi i nedostatky. Strážci nejsou kladní hrdinové, byť mají nadlidské schopnosti. Bývají naivní i cyničtí, krutí i stateční, nebezpeční i racionální. Každý z nich může být naší zkázou i spásou.

Watchmen skutečně není černobílá pohádka o dobru a zlu, tyto pojmy totiž vůbec nezná. Jestli totiž něco definuje Strážce lépe než jejich lidskost, pak je to jejich diverzita. Každá ze šestice hlavních postav nabízí svůj vlastní pohled nejen na současnou krizi, ale i na to, co to vůbec je

spravedlnost a jak by měla být prosazována. Román nám tak klade otázku, jakého hrdinu vlastně chceme, jakého bychom měli chtít a jakého potřebujeme.

Román doporučuji jak fanouškům komiksu, tak i lidem, kteří je nečtou. Jeho kvality přesahují rámec žánrového potěšení a má co nabídnout i sečtější jedincům.

Julyberda

Zajímavá místa

Velká Amerika – český Grand Canyon

Dnes se vydáme do středočeského kraje, okres Beroun, kde se zastavíme u lomu Velká



Amerika, známého tramského místa opředeného povídkami, ale také skutečnými osudy lidí, kteří sem byli posláni na nucené práce jako vězni během 2. světové války. Po nich se nejen tento lom využíval k věznění Němců, ale také nepohodlných lidí, politických vězňů a odpůrců režimu. V blízkém okolí je další řada lomů, celý systém se nazývá Amerika. Vznikly v 19. století a od té doby prostřídaly mnoho majitelů a firem. Horninou, která zde byla získávána, byl vápenec.

Vraťme se přímo k lomu Velká Amerika. Místo se stalo po ukončení těžby oblíbené mezi trampy a nudisty, ti lom využívali pro rekreaci. Dále se v opuštěných štolách pohybovaly malé skupinky jeskyňářů, kteří zaznamenávali krasové jevy. Tyto aktivity, jak jeskyňářské, tak turistické, byly brzo ukončeny kvůli častým smrtelným nehodám, poškozování přírodních památek a také z určitých politických důvodů. I přes tyto zákazy se dodnes v zaplaveném lomu objevují skupinky nadšených turistů, kteří si přišli připomenout staré časy.

Jak už zde bylo zmíněno, okolo opuštěných lomů se zrodilo mnoho povídek. Asi nejznámější je o Hansi Hagenovi, což byl německý voják wehrmachtu, který při ústupu svých vojsk zůstal ve štolách a skrývá se tam dodnes v podobě přízraku. Povídka tvrdí, že když v tzv. Hagenově štole třikrát bouchnete o starou železnici a zavoláte jeho jméno, je váš osud zpečetěn. Existuje mnoho verzí, jak už to u povídaček bývá, tato je však nejrozšířenější.

Dnes je Velká Amerika oblíbeným turistickým místem, od roku 2008 je u ní postavené parkoviště pro lepší dostupnost. Okolo vede žlutá turistická značka s vyhlídkami na lom. Stále platí přísný zákaz vstupu přímo do lomu a pod pokutou až 15000 Kč je zákaz vstupu za vyznačené pásmo u kraje lomu. Místo má svoji atmosféru a kouzlo, doporučuji Vám se tam zajet podívat.

H.

Zajímavé zvíře

Vodní dráček

Po prázdninách jsem opět tady v rubrice o zajímavých členech živočišné říše. Dnes píšu hlavně pro milovníky zvířat připomínajících mýtická stvoření a pro milovníky akvaristiky. A pokud nemáte rádi ještěřky či mloky, zvláště dámy, tento článek si nečtěte! Neboť píšu o vodním dráčku, odborně o axolotlovi mexickém.

Axolotl mexický (latinsky *Ambistoma mexicanum*), obojživelník středního vzrůstu, se původně vyskytoval v mexických jezerech Lago de Xochimilco a Lago de Chalco, která byla lidskou činností zcela zničena. Momentálně se sice v Mexiku vyskytuje, ale pouze v oblasti o velikosti 10 km². Dříve se v Mexiku pojídal, teď je chráněn zákonem. To však nezabránilo tomu, že v dnešní době patří na seznam kriticky ohrožených druhů.

Protáhlé tělo dorůstá do velikosti 25–30 cm ještěrkovitěho tvaru. Hmotnost se pohybuje v rozmezích 60–230 g (v zajetí může jedinec vážit až o polovinu více než v přírodě.) Hlava je široká s poměrně malými očima. Za hlavou vyrůstají v páru žaberní výrůstky s žaberními lupínky, které



připomínají větvičky. Zrak nemá pro lov příliš vyvinutý, ale pro



získávání potravy dokáže využít rozlišení elektrického pole a chemických podnětů (chuť). Zuby má zakrnělé. Na hlavě jsou dva otvory pro vdechování vzdušného kyslíku, během růstu se vyvíjí i malé primitivní plíce a za dostatečné vlhkosti vzduchu na souši může přežít 2–3 hodiny. Pro chůzi na souši však nemá přizpůsobené končetiny, kde na předních má čtyři prsty a na zadních

pět prstů. Končetiny používá spíše ke stabilizaci těla nebo k menším změnám ve styku s podkladem. K pohybu ve vodě používá ocas s lemem. Ocas je ze stran zploštělý a je kratší než tělo.

Axolotl je typický zástupce obojživelníků, u kterých se projevuje neotenie (neboli pedogeneze, což je stav, kdy živočich dosáhne pohlavní dospělosti již v larválním stádiu). V zajetí se může uměle vyvolat metamorfóza (proměna), ale v přírodě k ní dochází velice vzácně. Má velkou regenerační schopnost.

Axolotl se využívá v laboratořích, ale čím dál častěji se stává běžným domácím mazlíčkem. Zaujalo tě toto zajímavé stvoření? No, není roztomilé?

Čmelák

Práce v Tišnovské televizi

Štěpánka Badinová je redaktorkou TTV (Tišnovské televize) a Vy čtenáři ji můžete znát jako šéfredaktorku TiGy. O své práci nám řekla v rozhovoru.

Jak jsi přišla k nápadu, že chceš psát?

Už na základní škole mě bavilo psaní slohovek, a proto, když jsem přišla na gymnázium, mě školní časopis nadchl. Zpočátku jsem se bála tehdejší šéfredaktorku oslovit, ale nakonec jsem si k sobě našla ještě jednu kamarádku, se kterou jsme jí společně napsaly, že bychom se chtěly přidat. Do televize jsem se dostala o rok později než do TiGy. Přišlo to docela nevinně. Škola rozesílala maily, že TTV hledá redaktory zaměřené na sport a kulturu. A protože sport miluju snad od narození a v psaní jsem se také našla, řekla jsem si, proč to nezkusit?

Ty pracuješ pro TTV jako redaktorka. O čem píšeš?

TTV mě primárně přijala jako sportovní redaktorku, takže většinou píšu reportáže ze sportovních utkání nebo akcí jinak spojených se sportem. Poslední dobou však píšu, co je třeba, protože redaktorů ubývá. Tudíž se mezi mými posledními reportážemi vyskytují i takové, co se sportem nemají co do činění.

Slyšela jsem, že budeš i moderátorkou. Je to pravda?

Ano, je to pravda. Jak jsem již zmiňovala, redaktori (tudíž i moderátoři) odchází. Navíc je třeba se stále posouvat dál, na vyšší úroveň a pracovat na sobě.

Jaké to bylo, když jsi do TTV přišla poprvé?

Samozřejmě, že jsem měla zprvu obavy, jak vše bude probíhat, ale dostalo se mi moc milého přijetí. Přivítala mě milá a usměvavá vedoucí, která mě seznámila s požadavky a jak bude má práce vlastně vypadat. Domluvily jsme se, kdy se začnu zaučovat a pak to šlo jako na drátkách.

Co tě na tvé práci nejvíc baví?

Především to, že má práce není nikdy stejná. I když natáčíme sportovní utkání, průběh i výsledky jsou vždy různé. Výhodou práce v televizi je, že potkávám spoustu nových a zajímavých lidí. K práci redaktora totiž patří i rozhovory s organizátory, trenéry, hráči, malíři, zpěváky... Navíc se díky televizi dostanu tam, kam se většina mých vrstevníků nepodívá, a mám přehled o dění v Tišnově a jeho okolí.

Kde nejčastěji hledáš inspiraci?

Inspiraci pro reportáže ani moc čerpat nemusím. Ve studiu dostanu na výběr z několika akcí a já si vyberu tu, co se mi časově hodí nebo už dostanu nějakou přímo přidělenou. A inspiraci pro psaní čerpám všude kolem sebe, z toho, co vidím a slyším.

Hodláš se moderováním a psáním článků zabývat i do budoucna?

Určitě bych se něčím podobným chtěla zabývat i v budoucnu. Než jsem se dostala do TTV, tak jsem nevěděla, co bych chtěla jednou v životě dělat. Pak jsem pronikla do světa žurnalistiky a mám jasno! Ať už to budou novinové články, práce v televizi nebo v rádiu, vím, kterým směrem

bych se chtěla po maturitě vydat. A jestli se to jednou opravdu stane mojí prací, to se teprve uvidí...

Psaní v redakci je zdroj zábavy, poznání a práce v novém kolektivu, ale studenti se k němu moc nehlásí, protože si nevěří. Je důležité se nebát to zkusit. Staňte se redaktorem TTV i vy!

Pája

Festival Tišnov v pohybu

Rozhovor s organizátorkami

Myslím, že snad všichni alespoň slyšeli o tom, že se v létě konal studentský festival Tišnov v pohybu. Hlavní organizátorky tohoto projektu Žaneta Sobotková a Markéta Vrtělová studují na našem gymnáziu, a tak jsme se rozhodli vyzvědět o festivalu něco víc.

Jak jste se k organizaci dostaly?

S nápadem zapojit do pořádání kulturních akcí v Tišnově i studenty přišlo Městské kulturní středisko, resp. bývalá studentka gymplu Alena Ochrymčuková. Nám to přišlo jako skvělý nápad, a tak jsme začaly s Měksem spolupracovat.

Kdo s nápadem přišel?

Celý nápad vznikl tak nějak spontánně. Dlouho jsme přemýšlely, jaký typ akce v Tišnově chybí, a rozhodly se uspořádat něco, co by mohlo zaujmout jak naši věkovou skupinu, tak i další generace. Nápady na konkrétní akce už pak přicházely tak nějak samy. ☺

Jak se vám líbil letošní ročník?

Obě se určitě shodneme na tom, že co se týče organizace, byl tento ročník méně náročný než ten loňský, kdy jsme vůbec nevěděly, do čeho jdeme. To mělo vliv i na celý festival, protože jsme si tak letos mohly všechny akce užívat společně s ostatními účastníky.

Co bylo oproti loňsku jinak?

Abychom druhý ročník od toho prvního odlišily, rozhodly jsme se celý festival pojmout v prvorepublikovém duchu. Co se týká programu, ten se od loňska nijak zásadně nelišil – opět jsme potrénovali fyzickou sportem i tancem, uspořádali open-air promítání filmu, ověřili si své znalosti prostřednictvím kvízu atd.

Na jaké akci byla největší účast?

Jednoznačně na promítání filmu Velký Gatsby v nádherném prostředí zahrady u vily Franke. Popravdě jsme ani nečekaly tak velkou účast, ale zásoby popcornu nám naštěstí stačily. ☺

Máte nějaké ohlasy, zpětné vazby od účastníků?

K nám se zatím dostala jen samá pozitivní hodnocení, tak doufáme, že se festival líbil všem. ☺

Jak dlouho vám trvala příprava?

S přípravami jsme začaly během jara, ale kdybychom akci organizovaly znovu, určitě začneme dřív. Dokončovat přípravy na festival zároveň s dost nabitým závěrem školního roku totiž nebylo úplně jednoduché. Každopádně to ale byla skvělá zkušenost.

Kolik lidí se na ní podílelo?

Hlavními organizátorkami jsme byly my dvě společně s Alčou (Alena Ochrymčuková) z Měksu. Zároveň jsme ale měly podporu města a s produkcí a praktickými radami nám pomáhal tým Měksu, spolužáci a kamarádi. Finančně se na akci podílelo i několik sponzorů, nejvíce nám pomohlo město Tišnov a firma Siemens. Všem, kteří se na akci jakkoli podíleli, ať už jako organizátoři, či účastníci, moc děkujeme a doufáme, že si festival užili stejně jako my!

Děkujeme za poskytnutí rozhovoru.

Štěpi

Na slovíčko s...

...herci a komiky Lukášem Pavláskem a Martinem Zbrožkem



Součástí studentského festivalu Tišnov v pohybu, který se konal 26.–30. června, byl i běh Rainbow Run. Lukáš s Martinem tuto akci uváděli. Rozhovor vznikl pro Tišnovskou televizi, kde můžete zhlédnout reportáž z celého festivalu.

Jak jste se o akci Tišnov v pohybu dozvěděli?

Lukáš: No, tak to se všude říkalo, že v Tišnově bude Tišnov v pohybu. Já sem to slyšel třeba v Praze, tam se to vědělo hned druhý den.

Martin: Já jsem šel v Karlových Varech po ulici a tam jsem zaslechl, že Tišnov bude v pohybu. To jsem si říkal, že to není možný tohleto. To se ví všude.

Lukáš: V Ústí nad Labem, tam jsem zrovna byl o víkendu. Prvně to začalo v Praze, tam to bylo druhý nebo ještě ten den, v Ústí se to vědělo dva dny potom. Ale v Aši, to je paradox, to je dál než Ústí, tam se to vědělo hned za hodinu. I když hned ne, to se to vědělo v Bratislavě.

Martin: No v tom momentě mezi Aší a Bratislavou jsme se o tom dozvěděli.

Proč jste se rozhodli tuto akci podpořit?

L: Jak jsme to viděli, tak jsme si řekli, že když už se to všude ví, tak tam nesmíme chybět, že to bude výborná akce.

M: No, my když jsme to viděli, tak jsme si říkali, že si to nesmíme nechat pro sebe. To musíme podpořit. My, když jsme se potkali, tak to proběhlo asi takhle: Potkali jsme se na Malostranském náměstí náhodou a já říkám: „Lukáši, víš to o tom Tišnově?“

L: Já povídám: „No jasně, vždyť se to ví všude.“

M: A já na to: „A nepodpoříme je?“

L: „No jasně.“

M: A tak jsme si na to plácli.



Sledujete i ostatní akce Tišnova v pohybu?

L: Tak všechno, o čem jsme se doslechli. Jestli jsme se doslechli o všem, tak sledujeme všechno.

M: Musím říct popravdě, že opravdu všechno nesledujeme.

L: No, on ne. Já jo, mě to zajímá. Já si dokonce i dělám z toho poznámky, já sem jezdím i jindy. To pak jedu v noci, projdu si ten Tišnov, ptám se lidí, jak se jim to líbilo, a tak. On ne, jeho to tak nezajímá.

M: Mě to zajímá, ale zase nestihnu všechno.

Chystáte se v budoucnu na podobné akce?

L: No, jenom sem.

M: My se v budoucnu zrovna náhodou chystáme na podzim sem do Městského kulturního střediska v sestavě, která nese název Milostný trojúhelník. To jsme my dva a ještě k nám patří Pepa Polášek. Spolu budeme hrát improvizované divadlo.

L: A my jsme si tady dali takový malý předsevzetí před chvilkou, že odted' budeme hrát jen v Tišnově, protože se nám tady tak zalíbilo.

M: Ano, ale neslibujeme, že to tak úplně bude, ale je to takový milý předsevzetí.

Jaký máte vztah ke sportu?

L: Tak já jsem vyhrál několik závodů. V běhu jsem byl přeborník, v házené, v basketbalu. Volejbal.... Teď jsem to trochu nechal být, ale vítězil jsem ve všem pravidelně.

M: Já jsem od malička vždycky lyžoval a všechny závody jsem teda vyhrával a pak jsem to vyměnil za snowboard a tam se teprve chystám na závody. Tam se teprve snažím dělat nějaký ty skoky hlavou dolů, takže až bude nějaký závod ve skocích hlavou dolů, tak na něj půjdu.

Lukáši, vím, že jste se účastnil televizní soutěže StarDance. Jaký tanec Vás nejvíce bavil?

L: Tak mě nešel žádný.

M: On neví, jemu ty tance všechny splývají.

L: Pro mě je všechno jeden velký tanec, takže všechny tance jsou jeden tanec.

M: On v podstatě za to byl i ohodnocený, že dokázal všechny ty tance splést dohromady, to málokdo umí.

A takto to dopadá, když se člověk snaží vyloudit kloudnou odpověď u komiků...

Štěpi

Zpravodaj z USA

Ahoj! Hlásím se Vám všem ve zdraví a plná zážitků ze slunečné Kalifornie! Momentálně je tady 37 stupňů a silnej pouštní vítr mě bije do očí každé ráno při mé cestě do školy. Úžasné město Rancho Cucamonga, které nyní považuji za svůj nový domov, se nachází ve strategickém „d'olíku“ (paní Drlíková by mě teď určitě mohla opravit se správným zeměpisným termínem, který nemám šanci z mé děravé paměti vydolovat) mezi horami, pouští, velkoměsty a překrásnými plážemi! Bydlím tu s tou nejlepší americkou host rodinou pod sluncem. Myslím si, že mě host rodiče a moji tři mladší bráchové mají docela rádi, protože mě už vzali na do Yosemitekého národního parku, Los Angeles, na pláž, na hory, kempování a na mnoho dalších akcí. Díky nim se každý den učím zajímavým zvyklostem, stále se snažím pochopit americké vtipy (věřte mi, nejsou vůbec pochopitelné, jen bizarní a dost weird) a také spolu debatujeme o kulturních odlišnostech. Asi nikdy napomenu na zděšený výraz členů mé rodiny, když jsem jim poprvé pověděla o českých Velikonocích a Mikuláši s čertem!

Moji super školu Etiwanda High school navštěvuje přes 3000 studentů různého rasového složení (takže tu perfektně se svým zmateným výrazem pořád „zapadám“). Jestli si teď představíte americkou klasiku High School Musical, přesně tak asi vypadá moje škola v realu! Budu co nejstručnější: Populární roztleskávačky, americký fotbal, přátelští učitelé, extrovertní a šílení studenti, sporty & kluby po škole, krátké přestávky jen na přestupy, těžko pochopitelné zámky (jen pro PE), skupinky a squads sedící spolu na obědě, hromada domácích úkolů a projektů, zábavná výuka a aktivní zapojování se, abcd testy, neuvěřitelně silný školní spirit a „hrdost“, slib věrnosti americké vlajce „Pledge of Allegiance“, honba za jakoukoliv možnost dostat extra credit, žluté školní autobusy, naprosto nezdravé školní obědy, všude hromada lidí, dresscode (který skoro nikdo nedodrжуje), pep rally (menší vystoupení tanečního kroužku a roztleskávaček) a další! A jak mi jde seznamování s novými lidmi a zapadání do davu? Je opravdu těžké si tu najít dobré kamarády kvůli velikosti školy a taky kruté realitě, že se tu už většina zná od middle school. Naštěstí jsem si „našla“ super skupinku asijských kamarádů a BF Italku, také výměnnou studentku.

Američani jsou strašně milí a slušní úplně ke všem a všude! V obchodě nebo ve škole se mi začne omlouvat alespoň pět lidí, když jim náhodou skočím do cesty, všichni se usmívají, když je mímám na ulici a jednou za čas někdo prohodí „Hey, what's up?“ (Ahoj, jak se vede?). Každý je tu zvyklý na vyjadřování svého názoru, oceňuje se tu kreativita, individuální přístup, samostatnost a tvrdá práce. Do této chvíle jsem ještě nepotkala nikoho, kdo by nebyl hrdý na to, že je AMERIČAN! Na druhou stranu si většina lidí stěžuje na různé nevyřešené konflikty, které USA nyní řeší ve velkém. Všimla jsem si, že lidé žijící v Kalifornii spíše myslí na sebe

než na ostatní. Nedokážu je porovnat s ostatními Američany z jiných států, ale vedla jsem debaty s pár lidma, co se sem přestěhovalo, a ti mi vše hezky vysvětlili. Někdo se třeba zeptá, odkud jsem. Po překvapivém zjištění, že ta asijsky vypadající holka je z Československa („A kde to vlastně je?“), „mluvíte tam německy?“, „Má Evropa svůj vlastní jazyk?“, „Paříž je v UK, že jo?“, „Czech Republic je někde ve východní Evropě, že?“), se málokdo vyptává na další otázky, protože je to vlastně ani moc nezajímá. Tímto se nechci nikoho dotknout, jen mi přijde všechno odlišné od ČR! Představte si, že bych se v Česku najednou začala na všechny tlemit a mile zdravit při nákupu v Albertu nebo na rušné ulici v Brně. Tohle by mi opravdu neprošlo...

Co víc se přihodilo za poslední tři měsíce strávené v zemi snů? Pokud sledujete zprávy (což rozhodně doporučuju – osobně BBC News), asi jste si všimli, že tu proběhl hrozný masakr ve Vegas a taky pár hurikánů, požárů a různých protestů. Kromě všeho šíleného, co se tu děje, se snažím každý den užívat život a vytěžit z mého času tady co nejvíc!

Jsem opravdu vděčná za všechno, co jsem tu zatím prožila. Také za ty nejlepší lidi, co jsem potkala – kromě báječné rodiny, členů mé organizace ROTARY a kamarádů ze školy – tu mám kamarády z celého světa, kteří tu také tráví svou výměnu! Nedokážu si představit, jak odlišné naše zážitky mohou být, a přitom si naprosto rozumíme a procházíme podobnými situacemi. Strávili jsme spolu dva víkendy v Hollywoodu a na Huntington pláži plné zábavy, tance, sdílení zážitků, surfování a bláznění!

Mám v hlavě tolik myšlenek a věcí, které bych Vám s radostí pověděla. Jenže to bych tu seděla do příštího roku, abych vylíčila, co všechno hezkého, ale i méně hezkého (ano, nic není perfektní a život v USA není vždycky jen vzrušující a boží) se mi přihodilo.

Pokud někdo uvažujete o studiu v zahraničí třeba jen na semestr nebo na rok jako já, neváhejte a jděte do toho. Naučíte se toho nejen o té zemi, tradicích, jejich myšlení a lidech, ale hlavně se dozvíte a naučíte hodně o sobě. Osamostatníte se, budete muset řešit divné problémy, budete bez rodičů a bez obvyklého zázemí... Jenže být hozen do takového oceánu plného překvapení, dobrodružství a neznámých ryb je ten nejlepší pocit v životě. Ono to ani nejde popsat, dokud nezažijete ten první nervózní „šok“, když si v letadle a později na místě destinace uvědomíte, že jste to opravdu udělali. Opustili domov a šli poznávat svět. Ten pocit je k nezaplacení.

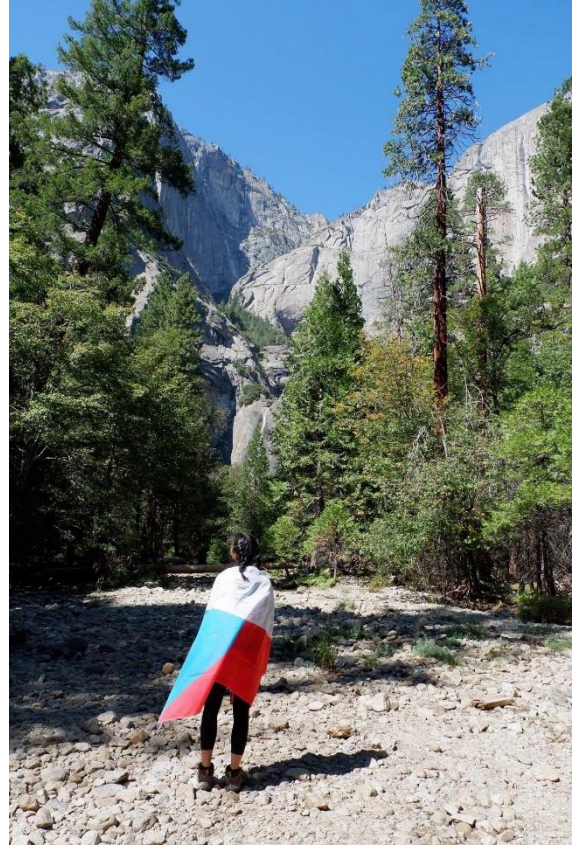
Na závěr bych chtěla poděkovat mé nejlepší podpoře, rodině v Česku (Čau Tome, jak to jde v primě? Bud' hodnej a nedělej ostudu, ok?). Slovy bych nedokázala vyjádřit lásku a vděk za všechno, co pro mě doted' udělali! Největší díky patří všem úžasným učitelům na gymnáziu, kteří mě připravili na mou cestu sem. Tím myslím vzdělání! Jsem opravdu ráda, že některé poznatky a fakta již znám z české školy (například v matematice teď probíráme mocniny a exponenty). A samozřejmě díky všem studentům, kteří dočetli až sem. Poslední díky a zdarec posílám své nejoblíbenější Septimě a paní Drlíkové! Mějte se všichni krásně a užívejte život!

Ahoj za necelý rok ♥

PS: Pokud by někoho více zajímal můj rok v US nebo jak jsem se dostala do ročního programu studia v zahraničí s Rotary, navštivte prosím můj blog nebo mi napište na social media!

lindamerican.wordpress.com

Linda Tran



Kam s TiGy?

Vítejte u neandrtálců

Kdy: Až do 31. 12. 2017



Kde: Moravské zemské muzeum – Pavilon Anthropos

Co: Dlouholeté výzkumy středního paleolitu v Evropě a na Blízkém východě jednoznačně ukazují, že obraz myšlenkově omezeného neandertálce každodenně bojujícího o holý život je nesprávný. Zjišťujeme totiž, že neandertálci dokázali rozvinout nebo nově objevit celou řadu technologií, díky kterým byli mimořádně úspěšní v přizpůsobení se změnám klimatu v dobách ledových i meziledových.

Výstava Moravského zemského muzea ve spolupráci s Národním muzeem v Praze a Podtatranským muzeem v Popradu se pokouší v několika zastaveních představit neandertálce v novém světle na podkladě nálezů z Moravy a okolních zemí. Mnohé předměty a antropologické nálezy budou vystaveny vůbec poprvé, stejně jako realistická socha neandertálce.



Bítls

Kdy: Až do 31. 12. 2017

Kde: Městské divadlo v Brně

Co: Příběh vypráví o chlapcích z jihomoravského městečka, kteří mají sen stát se rockery, mít zástupy fanynek a úspěšnou kapelu.

Vše se však změní, když se v městečku objeví dva záhadní cizinci. Jeden v elegantním obleku a druhý, který připomíná člena kluky zbožňované skupiny Beatles.

Původní jukebox-muzikál autorského tria Slovák–Šotkovský–Štěpán nabídne vydatnou porci radosti z nestárnoucích hitů dua Lennon–McCartney i dosti bláznivý retro příběh klukovského snění o velkém rockovém světě.

Země pod palbou

Kdy: Až do 31. 12. 2017

Kde: Hvězdárna a planetárium v Brně



Co: Sluneční soustava vypadá jinak, než si myslíme, a Země je ve větším ohrožení, než bychom si kdy představili. To je hlavní poselství představení Země pod palbou, které má českou premiéru v planetáriu v Brně.

Jako diváci představení Země pod palbou se seznámíte s projekty, které tvoří první obrannou linii naší planety. Spolu s robotickými průzkumníky se proletíte kolem kamenných planetek, ledových komet i trpasličích planet. Zatímco kosmonauti se nedostali dál než na Měsíc, meziplanetární sondy se vydávají desítky miliard kilometrů daleko. Na povrchu naší planety pak vznikají nové a nové pozorovatelné, které dokáží mapovat nebe nad našimi hlavami neuvěřitelně rychle do fantastických detailů.

Pestrobarevný svět křemenných hmot kolem nás

Kdy: Do 31. 12. 2017

Kde: Moravské zemské muzeum – Dietrichsteinský palác

Co: Výstava je zaměřena na nejznámější nerost a také nejhojnější drahý kámen kolem nás – na křemen, zejména na mnohotvárnost jeho podob v přírodě. Málokterý nerost se totiž v přírodě vyskytuje tak často a vytváří tak velké množství nejrozličnějších barev a tvarů. Výběr těch nejzajímavějších odrůd křemene a křemenných hmot, včetně zkamenělých dřev, si můžete prohlédnout v předzápí stálé expozice Světa nerostů.

Další akce:

24. 11 – 23. 12. 2017 Vánoční trhy na Svobodě v Brně

1. 1. 2018 Novoroční koncert (Kulturní centrum Babylon, Sál Stadion) 16:00–22:00

No a pro starší akce 11.–12. 11. Svatý Martin na Mikulovsku – Festival otevřených sklepů 2017

Rozsvěcení vánočních stromčků by se mělo konat v pátek 24. 11. 2017 v 17:00 na Svobodě a následně v 18:00 na Zelňáku. Tradiční zvonici pak můžete navštívit na Moravském náměstí.

Kája

Podzim

Spadla hvězda mezi stromy,
už jim listí hoří.
Kapky deště na oknech
mozaiky vytvoří.
Ani vítr ani déšť
požár neuhasí.
Takové každý rok je
podzimní počasí.

Místo chodníku máme
ohnivé potoky.
Padlé listy šustí
pod našimi kroky.
Sem tam do cesty
kaštan se připleťe.
Divoký vítr
vlasy nám zaplete.

Pavouci už ulétli
na svých pavučinách.
Meluzína skučí
temně po lučinách.

Pod kabát se lidem
pomalu vkrádá zima.
Přesto mne podzimní краса
velice dojíká.

Pandora



Dva páry vtipů pro dobrou náladu ☺

Učitel k žákovi: „Časuj nám sloveso chodit!“
„Chodím... chodíš... chodí...“
„Rychleji!“ pobídne ho učitel.
„Běžím, běžíš, běží...“

„Jak to, že zase nic neumíš?“ ptá se učitel.
„Proč se neučíš, vždyť z učení se přece neumírá!“

„Asi ne, ale raději bych to neriskoval.“

Pepíček: „Paní učitelko, já s Vámi taky často nejsem spokojen.
Ale řekněte sama – už jsem kvůli tomu někdy volal Vaším rodičům?“

„Marku, jaká máte doma zvířátka?“
„Pár pavouků a jedno mražené kuře.“

Pandora

Inzerce

Milí gympláci,
máme pro vás neodolatelnou nabídku – nabídku, která se neodmítá. Chtěli byste si zkrášlit vaši třídu, ale nevíte jak? My pro vás máme řešení!
Nabízíme vám obraz zobrazující gympl tak, jak si ho většina studentů představuje ve svých nejhezčích snech! Graficky zpracován nejlepšími studenty, kteří prošli pod rukama Ing. Horta, esteticky navržen nejtalentovanějšími studenty paní Bahenské a technicky schválen žáky pana Lorence. Obraz je chloubou našeho gymnázia už více než 10 let!
Je jen na vás, zda bude zdobit další roky právě VAŠI třídu... Přijďte na aukci při příležitosti Posledního zvonění!

Vaše oktáva ☺



Rudolfovy rady do života

Jak se zbavit stresu

Zdravím!

S dalším TiGy přichází i další série mých rad. Poslední TiGy minulého roku taky stojí za přečtení a je k nalezení na stránkách školy. Teď tu ale mám užitečné rady pro všechny, co se chtějí zbavit stresu:

1) Lékařský postup:

Nebudu doporučovat prášky, neboť jsou neúčinné, a ty, které jsou účinné, jsou nelegální (drogy). Navrhnul bych vám lobotomii. Poté se neutlumí stres, ale rovnou vás lékaři zbaví možnosti ho cítit. Vedlejšími účinky by mohlo být, že se budete chovat jak zombie, ale co by člověk nedal za život bez stresu?

2) Spláchněte vaše problémy:

Řekněme, že vaším problémem je vztah mezi vámi a člověkem, co vám podkopává nohy. Určitě si říkáte, že se lehce řekne takový problém spláchnout... No, ok, tak velkým problémem si ucpete záchod, takže spíš tomu nepohodlnému člověku „nabídněte“ kanál – to je podobné a záchod můžete používat dál.

3) Cvičte:

Trénujte jak svou mysl, tak svoje tělo. Ale věděli jste, že můžete trénovat i plíce? Jeden joint týdně prý zvětšuje objem plic! (Pozn.: Jen konstatuji, co jsem vyčetl, nikoho nenavádím k užívání návykových látek).

4) Aromaterapie:

Krásné vůně, co vám pomohou se uvolnit. Mezi nejoblíbenější aromatické produkty patří toluen, aceton, poppers, diethylether atp. (Pozn.: Není vhodné pro děti, dospívající, dospělé a starší osoby. Proto nikdy neužívejte tato aromata, pokud nejste z planety Fetkov či Závislákov. [Pozn. č. 2: Tohle tu je jen proto, aby s tím neměla redakce problém {Pozn. č. 3: Fakt to nečichejte}])

5) Zapíchejte si:

Přesně tak, molitan to jistí. Sbalit, dojít domů a zapíchat si. Vždycky mi to pomůže. Ještě že znám obchod, kde mi zdarma sbalí molitan, dojdu s ním domů a probodám ho jehlou. Super na uvolnění agrese.

Doufám, že jsem vám svými radami ulevil od stresu, depek a podobných vedlejších produktů života.

Rudolf

Myšlenky studenta ve školní jídelně

- Co je dneska na oběd?
- Bože, já mám hlad!
- Kdy jdeme na oběd?
- Mám jedničku nebo dvojku... Mám dneska vůbec oběd?
- To voní celkem dobře...
- Kde má ta fronta konec?!
- A zase se to zastavilo přímo přede mnou!
- A prý, *dávejte si tašky do polic*, to určitě.
- Sakra! Já nemám čip!
- Ehm, podržíš mi prosím místo?
- To není fér! Učitelé předbíhají...
- Tři prosím.... TŘI PROSÍM!
- Super, jablka zdarma.
- Pozor, nesu horkou polívku!
- Fuj! Ta židle je ještě teplá!
- Kam zmizely ty solničky!?
- Kdo vypil to mlíko!?

J. Z.

Perličky

Janíčková: „...od té chvíle, co splyne vajíčko se spermií, přes vaši výchovu, ...“

Student: „Počkejte, mě nepřinesl čáp?!“

Janíčková: „Proč máš jedno sluchátko v uchu?“

Student1: „Já vás jedním poslouchám.“

Student2: „To aby to nešlo tím druhým uchem ven.“

Janíčková: „Schovej ten telefon!“

Student: „Ajo, vlastně. Já zapomněl, že je hodina.“

Student: „Morálka nemá k právu až tak daleko, ale nemá k němu zas až tak blízko.“

Daňková: (*zadává věty na překlad*)

Student: „Vy mi dáváte takový chytáky.“

Daňková: „Jsem tady.“

Student: „No, jste, já vím.“

Daňková: „To máš přeložit, to je nejjednodušší věta.“

Hošková: „Chcete trojúhelník nebo F jako fyzika?“

Studenti: „Trojúhelník!“

Hošková: „Ale no tak, já chtěla fyfinku.“

Havelka: (*vypraví historku, jak spěchal do školy*) „... a jak jsem tak běžel po tom eskalátoru v TESCO, tak jsem tam předbíhal nějaký důchodce a oni mi řekli, že nemám spěchat, protože učitel přijde taky pozdě.“

Havelka: „Jakým způsobem funguje zemědělství v Africe?“

Student: „Špatně.“

Havelka: „Vezmeš si referát?“

Student: „Asi ne.“

Kubát: „Když uvidí elektrofyl nějaký šťavnatý elektronek, tak proč by si nekousl?“

Kubát: „Vodík jde tam, kde jich je víc, aby si mohli udělat vodíkovou párty.“

Havlátová: „Co je to benzen? A co je to benzyl?“

Student: „Něco jinýho.“

Havlátová: „Výborně, jste bystrý!“

Student: „Vlnožil užovkový je často zaměňován s úplně jiným absolutně nezávadným hadem, ale tenhle je absolutně jedovatý.“

Havelka: „Najdeme je i v ČR, ale jen v ZOO.“

Havelka: „Co se dělá na předhodové zábavě?“

Student: „No, tam se tančí polčík a valka.“

Pezlarová: „Můžeme se vrátit k učebnici?“

Student: „Musíme?“

Pezlarová: „To byla řečnická otázka.“

Student: „Ta moje taky.“

Pezlarová: „Co zas brblíkujes? A co ty?“

Student: „Já přemýšlím nad slovem *brblíkovat*.“

Pezlarová: „No, aspoň se s váma nenudím.“

Daňková: „To je materiál do budoucna. To má rodit?!“

Učitel: (*učitel otevře dveře do kvarty*) „Vy jste 4.B nebo tak něco?“

Student: „Nelo! David tě chce!... Ehm. Něco... Ti říct.“

Student: „Vzbud'te mě, až umřu.!“

Učitel: „This exercise is very good for your... Maturitu...“

Učitel: (*zazvoní na zvoneček*)

Student: „Ježíšek!“

Student: „Koupil jsem krabici plnou čokolády.“

Zelinková: „Tomu se normálně říká bonboniéra, ne?“

(V hodině dějepisu třída pracuje na zadané práci. Dva studenti se hádají)

třída: „Co se škádlívá...“

Lanková: „Jen abych nepošádlila já vás.“

(Student malého vzrůstu se „posmívá“ spolužačce kvůli účesu)

Cvrkalová: „Ale notak Adame, tobě se taky nikdo neposmívá, že jsi poslední trpaslík od Sněhurky.“

Miovský: „Já ti dám takovej banán, že si nevrzneš!“

Vaše perličky nám můžete zasílat na casopis.tigy@seznam.cz .

Děkujeme!

REDAKCE

Štěpi
Barča
J. Z.
Čmelák
H.
Jitka
Terka
Rinuška
Pandora
Pája
Kája
Rudolf
Julyberda

ILUSTRACE

Klára Tichá

TITULNÍ

STRANA

Michael Bednář

DĚKUJEME ZA

POMOC

Mgr. Helena Zelinková

Mgr. Petr Matula, Ph.D.